

[Ruth Olsen]

at løse det på. Derfor er SF gået i gang med at finde en konkret måde at løse problemet med den dårlige fordeling af lejerboliger i dette land på.

Ministeren nævnte, at dette ville være et brud på det kommunale selvstyre, og at dette var stærkt i modstrid med regeringens politik. Jeg har endnu ikke observeret, at regeringen har været tilbageholdende med hensyn til at gribe ind i kommunernes selvstyre på mange andre områder, men det er klart, at dette er en vis form for indgriben. Derfor har vi i forslaget udtrykkelig gjort opmærksom på, at der skal ske en forhandling med kommunerne.

Jeg vil godt gå lidt tilbage i tiden og sige, at da man i 1960'erne lavede nogle storstilede planer for udbygning af hovedstadsområdet, kunne alle se det fornuftige i, at man pålagde nogle kommuner visse pligter med hensyn til boligbyggeriet både af hensyn til den daværende bolignød og af hensyn til nogle overordnede helhedsinteresser. Det går jeg ud fra var noget, der skete i forhandling med kommunerne.

Dengang var der åbenbart ikke så mange, der tænkte på, hvilken byrde af ulighed man påførte nogle kommuner, hvad angår befolkningssammensætning og skattegrundlag. Det var først, da krisen, arbejdsløsheden og den sociale nød genopstod i løbet af 1970'erne, urimelighederne blev åbenlyse. Nu kunne man godt se, at de rige kommuner, der havde satset kun på eller næsten kun på ejerboliger, kunne eksportere deres arbejdsløse og dermed de sociale problemer til de kommuner, der havde bygget socialt udlejningsbyggeri, presset af staten til det. Når de arbejdsløse blev nødt til at sælge parcelhuset eller ejerlejligheden, havde deres egen kommune ingen lejerbolig at tilbyde. Ja, der er vel i virkeligheden kommuner, der ligefrem bevidst har spekuleret i at eksportere deres sociale problemer ved ikke at bygge almennyttigt.

Nu vil også Københavns kommune i gang med at spekulere i ejerboliger, fordi de ved, at det betyder stærkere funderede skatteborgere. Det er forståeligt nok for en kommune med en så stor social belastning som Københavns, og når der nu er andre kommuner, der har fået lov til at rende fra deres sociale ansvar.

Vi kan ikke se, hvorfor det skal blive ved med at være på denne måde, og derfor er vi kommet med dette forslag. Det kan godt være, at det ser lidt for bureaukratisk ud, og derfor vil jeg håbe, at det flertal, der er enig i, at her er der et problem, der skal løses, kan finde frem til nogle andre måder at løse det på.

Hr. Svend Andersen sagde, at der ikke mangler vilje i kommunerne til at bygge almennyttigt, men man må dog konstatere, at der er visse kommuner, der mangler en del vilje.

Det blev nævnt, hvor meget de procenter, vi har foreslået, medfører at man skal bygge i en kommune med f.eks. 20.000 indbyggere. De procenter, der er nævnt, er ikke udregnet på grundlag af befolkningstallet, men på grundlag af den eksisterende boligmasse. Det er noget andet.

Fru Agnete Laustsen mente, at efter de tal, vi har nævnt her, skulle SF pludselig være gået ind for, at man skal have så og så mange ejerboliger i København. Nu står der »hovedstadsregionen« i forslaget, og i hele denne region er der ikke noget med, at man skal op på det procenttal, der står her, for det er de ejerboliger, der rent faktisk allerede findes.

Fru Agnete Laustsen nævnte også, at man ikke vil have denne form for statslig styring af boligbyggeriet. Jeg må bare konstatere, at statslig styring af boligbyggeriet er det, vi allerede har, nemlig til fordel for ejerboligen i kraft af de skatteregler, vi har.

Jeg vil sige til hr. Estrup, at de procenter, vi nævner her, som sagt kun er udgangspunkt for forhandlingerne med kommunerne. Det kan godt være, at det skal være nogle andre, men der er stadig væk meget luft, når man har lavet disse minimumsgrænser.

Hr. Estrup mente, at dette nok kun var et hovedstadsproblem. Jeg tvivler på, at der ikke også i andre kommuner sker fraflytning, især af unge, fordi der mangler lejerboliger.

Fremskridtspartiets ordfører spurgte, hvilke repressalier man vil sætte ind over for kommunerne, hvis de ikke opfylder disse krav. De repressalier, dette forslag opererer med, er, at man ikke kan få byggetilladelse til f.eks. flere ejerboliger, så længe man ikke har opfyldt mindstekravet for lejerboliger. Andre repressalier er der ikke. Som sagt vi er fra SFs side meget åbne over for at gå ind i